

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

Ձեր պատուական թերթի այս տարվայ 32 համարումը, Երևանից դրած լուրերի մէջ կար թէ Կաւալուից մի հայ կին են փախցրել, և շատերը կարծոււմէին, թէ փախցնողները թուրքեր են: Ով ճանաչում է դաւալեցոց, կարողա՞յի այդ տողերը կը զարմանայ, որովհետև դաւալուցեցիք ամբողջ Երևանի նահանգում ամենաաքաջ մարդը են: Նրանց մէջ կան շատ աստիճանաւորներ (ЧИНОВНИКИ), որոնք մեծ քաջութիւններ են ցոյց տուել զանազան կռիւներում թուրքերի դէմ և անցեալ տարի էլ շատերը նրանցից Բայազէտում, Կարինում, Ղարսում յայտնիցին պատերազմում քաջութեանը, և իսկ լքով: Բացի սրանից Կաւալու մէջ հայ գիւղ է 30 կամ 40 թուրք ու քուրդ գիւղերի մէջ և բոլորի վրա էլ ահ ու դող է գցել: Կաւալուցեցի ուրիշ հայերի նման անդէնք չեն և մահմետականներից չեն վախում, այլ ընդհակառակը իրանց ծառայ և մինչև անգամ սորուկ կամ քրիստոնէա են դարձնում: Այս բոլորը մտածելով, ընթերցողը չէ կարող հաւատալ այդ լուրին: Այս պատճառով ես կամենում եմ այդ անցքի եղելութիւնը պատմել ու ցոյց տալ Կաւալուն ճանաչողներին, թէ նրանք իրանց կարծիքումը չեն սխալվի: Կաւալու գիւղի մօտ գեներալ Կախանովի հողերի վրա բնակված են մի քանի տուն ասորիներ որոնք առևտայ դաւաճութեան են: Իրանց մէջ կար մէկ որը կին, որը, ինչպէս պատմում են, սիրվել է մէկ թուրքի վրա, որի հետ էլ փախել էր: Իսկով ասորիները այդ լուրը տանում են Կաւալու և դաւալուցեցիք չը կարողանալով համբերել թուրքի արած համարձակութիւնը, երկու հարիւր ձիաւորով գնում են այն թուրքի գնդը, բայց կնիկը այնտեղ չէ լինում: Այս քանի ժամանակ է, որ դաւալուցեցիք չը նայելով որ կինը իրանց գիւղացիի կամ հայ է, ման եւ գալիս չըջակայ թուրքերի դէմը, բայց կնկան դեռ չեն գտել: Այս անցքը կարելի է մեծ թշնամութեան պատճառ լինի: Հայկի, Վարդանի և Վահանի այս քաջ թուռները ու չըջակայ թուրքերի մէջ, Նամակս վերջացնելով կասեմ, որ դաւալուցեցիք ինչպէս առավ քաջ, ազգասէր և ուսումնասիր էին, այժմ էլ այնպիս են, որը, ցոյց տուին շատ են: Ըստ իրականութեան իրանց մօտ պահելով և այն

քանի օրերումս 421 բուրձ ընծայելով «Արարատեան ընկերութեան» օգտին, և խորհուրդ կը տամ բոլոր հայերին որ դաւադրեցինք օրինակ առնեն:

Գ. Գ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՐԻՆ

Յառու, 9 մարտի

Ուղարկում ենք ձեզ յօգուտ «Արարատեան ընկերութեան» տասն բուրձ, պարտաւորվելով վճարել մի և նոյն գումարը ամենայն տարի:

Կարգաւոր պարոն Բ. Յ. Ղալաբարեանի նաւակը ձեր պատուական լրագրի № 31-ում, չենք կարող մի և նոյն ժամանակ չը յայտնել այստեղ մեր խորին համակրութիւնը դէպի գովելի և օրինակելի գործը ազնիւ պարոնի, որ նուիրում է իւրաքանչիւր տարի քսան բուրձ յօգուտ նոյն ընկերութեան:

Թող ներէ մեզ պատուաբաժան պարոնը մեր անհամատեղութիւնը, եթէ խոստովանում ենք ասել, որ նրա նախաձեռն օրինակն է, որ ազդեց մեզ վրա գցել և մեր չնչին լուծան ազգային գանձաւանակը:

Եթէ չենք սխալվում, Թիֆլիսի պարոնները առաջինն է պ. Ղալաբարեանը, որ ցոյց է տալի այսպիսի մի մեծ համակրութիւն դէպի ազգային գործը:

Մենք յոյս ունենք, որ Թիֆլիսի բոլոր հայազգի պարոնները, տիկիներն և օրիորդները մեծ ուրախութեամբ կը նախանձեն նոյնպէս և կը հետեն Բ. Յ. Ղալաբարեանի օրինակին:

Թող ենք տալի մեզ խնդրել նոյնպէս ում ներում են հանգամանքները, որ յանձն առնեն տարեկան ստորագրութիւններ հաւաքել Թիֆլիսի պարոններից և տիկիներից յօգուտ «Արարատեան ընկերութեան» և բազմապէս նրանց թիւը:

Բոլոր սրտից յաջողութիւն ենք ցանկանում այդպիսի մի ազգաւոր գործում:

Բժիշկ Միրիմանեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մարտի 21-ին ԹԻՖԼԻՍԻ Կրօնօվի դահլիճում պ. Ֆ. Կէսն էր կօնցէրտ է տուել: Երիտասարդ պիանիստը, եթէ չարունակի աշխատել, գեղեցիկ ապագայ է խոստանում: Մասնակցում էին կօնցէրտին տիկին Դէկեր-Շէնկ և մեր Թիֆլիսի մի քանի երաժիշտներ: Տիկին Դէկեր-Շէնկ, ինչպէս միշտ, ծափահարութիւններ ստացաւ և նրան կրկնել տուեցին նրա գեղեցիկ երգերը:

Մարտի 20-ին ԹԻՖԼԻՍԻ Կրօնօվի դահլիճում երիտասարդ ուսուցիչներ, պ. Վ. արապաեւ մի դասախօսութիւն կարգաց թելեֆօնի, միկրօֆօնի, ֆօնօգրաֆի և ուրիշ այդ տեսակ նոր գիտելիքներ: Դասը իր էր ընտիր հասարակութեամբ, դա գուցէ Կրօնօվի այս տարվայ բոլոր դասախօսութիւններից ամենաաշուղթած դասախօսութիւնն էր:

Պ. Ա. Չաքարեանց, որ մի քանի ժամանակ թղթակցում էր մեր լրագրին ՇԱՄԱՌՈՒՅ, խնդրում է մեզ յայտնել, որ «Մշակ» № 27 բանասիրական բաժնում տպված «Ես նրան չեմ գնայ» վերնագրով յօդուածը իր հեղինակութիւնը չէ, ինչպէս կարծում են մի քանի պարոններ:

ԴԻՐԲԵՆԴԻՅ մեզ հաղորդում են. «Մարտի 8-ին առաւօտեան 4 ժամին այստեղ երկրաշարժ պատահեցաւ: Քաղաքը չէ վնասվել: Վերջին ժամանակները այստեղ գողութիւնները սաստկացել են: Եղանակը լաւ է անցնում, ծովը խաղաղ է: Մի շաբաթ է, որ Բագուի և Աստրախանի մէջ սկսվել է նաւագնացութիւնը:

ՎԵՐԻՆ-ԱՌՈՒԼԻՍՏՈՒՄ մեզ հաղորդում են, որ «Արարատ» ամսագրի ազուկից բաժանորդները դեռ չեն ստացել յիշեալ ամսագիրը, չը նայելով, որ արդէն երկու համարներ հրատարակած են: Գողթնաց գաւառի գործակալ քահանայ Տէր-Մովսէս Միկել-Ստեփանեանը սովորութիւն ունի երեք կամ չորս ամիսներով իր մօտ պահել «Արարատ» օրինակները և յետոյ բաժանորդներին յանձնել:

Մեզ գրում են ԳԱՆՁԱԿԻՅ, որ Չաքարեան Անպատի վանահայրը ոչնչացնում է Անպատի անտառը և վանքին սխիւ օգուտ չէ տալիս:

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՅ մեզ հաղորդում են, որ տեղացի երեխաների մէջ բողոքի ցաւ է տարածված: Հայր Բաստամեանի սենեակը, որ գրտնվում է սուրբ Գայանէի վանքում, ցերեկով մերտել են գողեր և 700 բուրձ արծողութեան իրեղեններ են տարել, իսկ էջմիածնի վանքի պարսպում գտնված Թարութիւն եպիսկոպոսի սենեակից գողացել են 9000 բուրձ: Երեւ գողերը ի նկատի են առել, որ հոգեւոր հայրերին վայել չէ հարստութիւն դիզել:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

«ԹԵՐԱՅԵՄԱՆԸ ԷՖԳԻՒՐ» ԼՐԱԳՐԻ ԹՂՔԱԿ ՑՈՒԹԻՒՆԸ

Ա.—Վանի մէջ Հայ ոստիկանութիւն: Բ.—Վանի ընկերութիւնները և վարժարանները: Ա.—Կը սպասէք թերեւս որ իմացնեմ ձեզ թէ ի՞նչ բարեկարգութիւններ սկսած են գործադրուել Հայաստանի մէջ: Դեռ այդ բաղաւորութիւն չունեցանք և չը գիտեմ ալ թէ երբ պիտի ունենամք: Առայժմ անկարգութիւններն դեռ կը շարունակուին: Մի Հայ ոստիկան, Վարդան Տիլգոյեան, զոր կառավարութիւնն յատկացուցած է մեր առաջնորդարանի, մահաւոր փնտրել մէջ կը գտնուի այժմ Անցած շաբաթ երեկոյեան «Է» ժամանակ երբ իւր տուն կը վերադառնար, յանկարծ մի Թուրք կը յարձակի վրան վիզն փաթթուած շարժել խեղդամահ անել կաշխատի, մարդեր վրայ կը հասնին, հազիւ կազատի մահէն: Այժմ անկողնի կը ծառայէ և դեռ մահի և կեանքի մէջ կը տատանի: Չարագործն յայտնի անձ մ'է, բայց ձերբակալուած չէ ցարդ... Նրա կառավարական պաշտօնատար Հային, ոստիկան Հոյնի այդպիսի բան կը պատահի, ալ ուրիշների նկատմամբ գրեւն աւելորդ կը համարիմ Հայ ոստիկաններն որք 6—7-ի չափ կան, այս գործէ գրգռուելով, բողոքել և յայտնել են թէ պիտի պարտաւորուին հրաժարել իւրեանց պաշտօնէ:

Բ.—Թէ մի միութեամբ քան կայ Վանի մէջ, սա է որ ժողովուրդը զգացումն սկսած է փոքր ի շատ արթննալ: Երիտասարդներ, պատանիներ, սկսած են ընկերութիւններ կազմել: Բայց այդ բանի մէջ, որպէս ամէն սկզբնական գործերի մէջ, աւելի եռանդ կը տեսնուի քան թէ գործունէութիւն: Լաւ է որ այդ պարոններ իրարի հետ միանալով, գործութիւն կազմեն, քան թէ իրարմէ անջատ բազմութիւն ընկերութիւններ կազմեն, մի և նոյն նպատակով, կամ որպէս մի քանիներն գրեթէ աննպատակ: Այդ ընկերութիւններն մի քանի նոր աւելի մեծ նշանակութիւն ունեցած են իմ աչքի առջև, կը յիշատակեմ այստեղ:

ՀԱՅԿԱՋՆԱՆ ընկերութիւնն, մի մասնաւոր վարժարան բացած է որ եօթը տարիէ հետէ կը շարունակուի: Վերջին ժամանակներ այդ վարժարանի նիւթական և ուսումնական հաստատութիւնն իւր վրայ առաւ ՀԱՅԲԵՆԱՍԻ ընկերութիւնն որ կազմուած է ճայկազնեան ընկ. վարժարանի նախկին սաներէն: Հայրենասէր ընկերութիւնն իւր բաժանորդներէ նախնական Մ. և Սաֆրաստեան Խ. էֆէնդիներն տեւուց կարգած է այդ վարժարանի, որ այժմ Վանի ամեն վարժարաններէ լաւագոյնն է: Հայրենասէր ընկերութիւնն ունի նաև մի լաւ բան ուր ամեն երկու շաբաթ մի անգամ հրապարակախօսութիւններ կը լինին. ունի կիրակնօրեայ վարժարան ուր ամեն կիրակի օրեր դասեր կը խօսուին հասակաւոր ազգայիններին: ՍԱՆԴԻՍԵԱՆ ընկերութիւնն ինչ

տարի է որ օրիորդական վարժարան բացած է Վանի մէջ: Աւելորդ է ասել թէ այս ընկերութիւնն որչափ համակրելի է իւր նպատակի համար: Վանի մէջ 8 վարժարան կայ արական սեռին համար. օրիորդների համար 2 վարժարան միայն, մին՝ Այգեւանի մէջ Սանդիստեան վարժարան: Բազմութիւն ընկերութիւններ կը կազմուին այստեղ գրեթէ աննպատակ կամ նոյնանուն նպատակներով, բայց մի խումբ չը կայ որ միանալ Սանդիստեան ընկ. հետ, բաւական հասոյթ ունենար և բարեկարգէր այդ վարժարան: Ազգային կեանքի յեղափոխութիւնն ընտանեկան շրջանէն կը սկսի, Վանի մէջ մանաւանդ, որ բանական կիներ դատաւարտուած է անբան (անխօս) լինել, ուր գրեթէ ընտանեկան կեանք չը կայ ընտանեկան շրջանին մէջ մի մեծ յեղափոխութիւն հարկաւոր է զոր շատ դժուար կերեւի կատարել: Ով պիտի ասէ զայդ. Սանդիստեան վարժարանն որ իւր ներկայ գրութիւնով մի մեծ բան չը խոստանար ապագային համար, այս նոր ժամանակի մէջ, հինգած, փտած մէթոտներով դեռ կաշխատին այնտեղ դատարարակ Վանի ապագայ մայրերն:

Նասախօսութիւններն անգամ հին մէթոտով կը շարունակուին. կը շարունակուին օրիորդների յիշողութիւնն, չեն աշխատի մշակել դատողութիւնն: Ազգային Պատմութիւն, և գրականութիւն ուսանող օրիորդներ չը կան արդէն. ընթերցանութիւնն ալ փոխանակ հնչական նոր մէթոտի, հեգհական հին մէթոտով կը սովորեցնեն դեռ, որպէս և Վանի միւս վարժարաններին մէջ:

Աշակերտուհին մինչև որ չը կարողանայ կարգաւ «Մեծ Սաղմոսը» գիր գրել չեն տար: Մինչդեռ արդէ մանկավարժական գրութիւնն կը պահանջէ որ միանգամայն սկսուի ընթերցանութիւն և գիր ուսուցանել աշակերտին: Ուշինքսի մէթոտն որ ընդունուած է Ռուսաստանի ամեն Հայ վարժարանների մէջ *) դեռ գործողին անծանօթ է այստեղ: Մի նոր ընկերութիւն ալ կազմուած է ԽՆԱՄԱՐԱՐԱՆ անուն, որ նպատակ ունի որք և ազգային Հայ երեխաներուն հաց և լոյս տալ միանգամայն: Այժմ 7-ի չափ սաներ ունի որք միաձև հագուստով զգեստաւորուած վարժարան կերթան. նոցա ուստեսի և բընակութեան ծախքեր Խնամատար ընկերութիւնն կը հոգայ: Աւելորդ կը համարիմ ասել թէ որչափ քաջաբեր արժան է մի այսպիսի բարենպաստ ընկերութիւն:

Ուրիշ ընկերութիւնների նկատմամբ ալ ուրիշ անգամ կը խօսիմ երբ աւելի ունենամ տեսնել իւրեանց գործեր:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՐԻՔԻՍՏԻՅ

Կ. Պոլսի, 4 մարտի

Խորհրդարանական միայուն Յանձնաժողովը կը շարունակէ իւր աշխատութիւններն, թէպէտ տակաւին մեծ գործ մը չը տեսնեմ, սակայն մեծ յոյսեր ունիմք: Յանձնաժողովը գաւառական առաջնորդաց չորսերակիներ խրկելով տեղական պիտոյից վրայ հրահանգներ կուտայ: Այդ չորսերակիներն նշանակութիւն ունին. Յանձնաժողովն այնպէս կը պատրաստէ Հայաստանի ազգային պաշտօնական մարմիններն որ նոքա Պոլսի շարժման համաձայն շարժին և ի հարկին Յանձնաժողովը կարող լինի ասել թէ

*) Պէտք է խոստովանել թէ Ռուսաստանի Հայեր աւելի հետամուտ են մանկավարժական նոր մեթոտներ իմանալ և ընդունել իւրեանց վարժարանների մէջ քան թէ մենք. Թիւրքիայի Հայերս. մեր մէջ մանկավարժական նոր մեթոտներն համեմատ յօրինուած դասագրքեր գրեթէ չը կան դեռ: Նախակիրթարանների մէջ գրաբար թէ աշխարհաբար լեզուն պէտք է ուսուցանել. այդ խնդիր որ մեր մէջ դեռ վեճի տակ է, վաղուց արդէն լուծուած է, Ռուսաստանի Հայերին համար:

ինչ որ ինքն կը պահանջէ Հայաստանի հայուն պահանջածն ալ այն է:

Սակայն հարստահարութեանց տեղեկագիրներն միշտ Կ. Պոլսի կը հասնին և մեք ալ զանց կանեմք զանոնք շարունակ հաղորդել: Կ. Պոլսի փառաւոր ապարանքի մը մէջ կը բնակին ջիւրդ Պէտրիսան Պէյնի որդիքն, Տիգրանակերտի կողմերը սոքա տակաւին քանի մը ամիս առաջ ապստամբութեան դրօշ պարզած էին Թրքաց դէմ, թողունք որ մեծ չարիքներ հասուցին տաճկաց, որչափ աղետի պատճառ չեղան Տիգրանակերտի մեր տարաբաղդ եղբայր: Պէտրիսանի զաւակներն աւերեցին հայ գիւղերն որչափ կարող եղան. Թիւրք բանակն որ կերթար զսպել ապստամբներն օգուտ կը քաղէր այս առթիւն ինքն ալ իւր հարուածներն տալու հայ գիւղացուց:

Այն մի օրինակ զոր կը պատմէ Կ. Պոլսի հայ թերթի մը թղթակցին:

Պէտրիսանի որդիքն բազում գիւղեր այրել է վերջ կը յառաջանան Տեհ անուն բազմահայ գիւղին վրայ. գիւղէն մէկ ժամ հեռու տաճկաց և քիւրդերու մէջ կռիւ տեղի կունենայ, վերջիններն կը յաղթուին և կը փախչին, և կառավարութեան կանոնաւոր զօրն կը դառնայ դէպի Տեհ: Հայերն որ բաւական տառապանք կըրած էին կը կարծեն թէ Օսմանեան զօրքերն իրենց փրկել պիտի լինեն. քահանայն, գիւղէն երեւելիներն և ժողովուրդը զօրաց ընդ առաջ կել են, և տէրութեան զօրքերն հրացանի հարուածներով ցերեցան կանեն խեղճ ժողովուրդը. զլիւսուորներն կը հրամայեն կողոպտել գիւղը. կատաղի զօրքերն կը տարածուին գիւղի մէջ կը թալանեն, կը կողոպտեն, կայրեն, կը լմնցնեն. ականայք և աղջկուհիք լլկեցին, պղծեցին երկու կողմէն գործածելով, կըսէ նամակագիրը, և երկու հայ Տեհից ալ սպանեցին կնիկներն անոնց չը յանձնեցուն համար հակառակ բարեխնամ տէրութեան կամաց:

Այս գիւղն որ տարին 1,000 լիրա օսմ. տուրք կը վճարէր այսօր աւերակի կոյտ մ'է:

Վերջապա ապստամբութիւնը, ապստամբներն կը չըլին ազատ, իսկ հայ ժողովուրդի կրած հարուածներն ի՞նչ պիտի աւուծէ:

Սեբաստիայէն կը գրեն թէ Միւր Ալի, որ այնքան աւերում և սպանութիւններ արու թուրք Սերաստիան և գացեր է առանց երաշխաւոր մը տալու: Այս չարագործը դատաստանի կը կանչուի օր մը և կը ներկայանայ դատարանին մէջ զինեալ և իւր սուրը ցոյց տալով դատաւորաց կասէ (իմ Շէրիաթս (օրէնք) սա թուրս ծայրն է. բոլոր հայոց գիւղերն պիտի աւերեմ, բնակիչները բնաջինջ պիտի ընեմ և իմ մարդիկներն պիտի բերեմ հոն բնակեցնեմ) Եւ այսպիսի վայրենի արարած մը ազատ կը թողուն:

Մեծահամբաւ Ֆարսո որ Բաղէշ գիւղօրէից սարսափն է կերթայ Ղուլթիկ գիւղն, կը մերկացնէ սուրն, կը կապէ գիւղացիներն և զամէնքն ալ կը սպառնայ թէ անցնել եթէ չը վճարեն իւր պահանջած տուգանքներն. կը մերկանան խեղճներն և կուտան ինչ որ Ֆարսո կը պահանջէ: Ղուլթիկ գիւղէն ոչինչ հեռու է զօրաց բանակ մը և զօրապետ մը, անտարբեր հանդիսատես կըլլան. վայ հայ գիւղացուց եթէ յանդգնին հարստահարիչներու դէմ ձեռք վերցնել. իրենց պատուհասն կը գտնին և զօրքերէն: Ժողովուրդի կողմանէ Վանայ կուսակալութեան մօտ շատ աշխատութիւններ եղան որ ձեռքաւարել տան Ֆարսոն և իւր արքանականներն, սակայն մինչև վերջին օրերս անհնարին եղած էր:

Միայուն Յանձնաժողովը իւր ազդեցութիւնը պիտի բանեցնէ այսպիսի դէպքերու մէջ. նախորդ նամակաւ մը գրած էի թէ Աղաբէգեան Սարգիս էֆէնդի (եղբայր պ. Մարկոս Աղաբէգեանի, որ լաւ հայ է) անդամ կարգուած է բարեկարգութեան համար Հայաստան խրկուելիք Յանձնաժողովուրդ և թէ այս ընտրութիւնէն զոհ չեմք. իմացանք թէ Պատրիարքարանի դիտողութեանց վրայ և դեսպանաց աշակցութեամբ պ. Սարգիս Աղաբէգեան Յանձնաժողովուրդ անդամ լինելէ դուրս է: Շատ գոհ եմք, բայց կարեւոր խնդիրն այս է որ Պատրիարքարանը կարծեմք ինքն պիտի ընտրէ ինչպէս որ ուղէ Յանձնաժողովուրդ հայ անդամներն, եթէ արդարեւ այսպիսի իրաւասութիւն մը ձեռք բերէ Պատրիարքարան յաջող նշան մէ որ իւր պահանջած միւս բարեկարգութիւններն ալ կարենայ ընդունել. այդ բարեկարգութիւններն ուրիշ բան չեն, բայց եթէ Հայաստանի ինքնօրինութեան առաջին և զլիւսաւոր քայլերն:

Ձէյթունի խնդիրն քաղաքական պատերազմի

մը ասպարէզ դարձած է. մէկ կողմէ կառավարութիւնը ամեն ներքինի կը գործէ, միւս կողմէ Պատրիարքարան անըտն կը հսկէ: Գրեթէ պաշտօնական թիւերը լրագիրն մի յօդուած հրատարակած էր մեղ համար անպատիւ: Ֆրանսերէն Սթամպուլ թերթը կը պատասխանէ դմա, հրատարակելով միանգամայն Զօյազ Արթին վարժապետի (երեք յեղափոխականներէն մին) մէկ նամակը: Ճարտար գրուած նամակ մ'է տեղական պարագայից յարմար. այդ նամակն մի առ մի կը գրէ թերթը թղթակցի բոլոր չափաբանութիւններն: Երբ Արթին վարժապետի նամակն կարդաք աչքէ մի վրիպէք թէ թուրքիոյ մէջ թրքաց դէմ սուր շարժող մ'է գրողն, հետեւեալ չափ զգոյշ պարտի լինելու: —

Իսկ Պատրիարքարանը կը փութայ անմիջապէս լրագիրներուն հաղորդել Զէյթունի նկատմամբ քի գործ դրուած բռնաբարութիւններն: Հարկ չեմ համարիր մեր թերթերու այս մասին ինչ հրատարակութիւններ որ արին հոս համառօտել, այլ թերթերէն կտրելով ձեզ կը խրդկեմ զոր անշուշտ կը հրատարակէք: և «Մշակի» շնորհակալութիւն կը ստանան:

Պատրիարք Արքեպիսկոպոս հրատարակելով ինչորիս իւր նամակին վիճակի մէջն է:

Գրեթէ թէ վարչութեան կողմէ առ ժամանակեայ փոխանորդ մը կարգուած էր լաւ եպիսկոպոս մը, այժմ դա ես երբ հրատարակեան կուտայ, ասեղով թէ քանի որ Ազգ. Ժողովն նոր փոխանորդ մը պիտի ընտրէ ինքն պարտաւոր է իւր հրատարակեան տալ սակայն Ս. Պատրիարքի աղանչանց անստիպ առ այժմ իւր հրատարակելու ետ առաւ: Մարտ Գրեթէ Ազգ. Ժողովն պիտի գումարի պատրիարքական փոխանորդն ընտրելու և Գրան ծանուցանելու համար: Բնչ պիտի պատասխանէ Գրան այս ծանուցադրին, Բնչ նոր ցոյց պիտի անէ Ազգ. Ժողովն: Պիտի ծանցնէ կառավարութիւնը Ազգային Ժողովոյ օրէնսդիր հեղինակութիւնը ևայն: Անհամբեր կը սպասեմք:

Բայց մինչդեռ այսպիսի կարևոր և կենսական հարցերով, ինչպէս են բարեկարգութեանց հարց, Զէյթունի հարց, Պատրիարքի հրատարականի հարց, զորն ասեմ, զբաղած եմք, անա յանկարծ մի այնպիսի նոր խնդիր կը ծագի որ մեծ մտատանջութիւն կը պատճառէ մեզ, մեզ համար նոր հոգսեր, նոր մտածութիւններ: Այդ խնդիրն Հռովմէական Հայոց Պատրիարքական խնդիրն է. գուցէ ասեմք, մեզ քնչ փոթ այժմ այդպիսի խնդիրներ, սակայն չորս օրէ որ բոլորովին զմեզ կը զբաղենք այդ առթիւ եղած դէպքերն. բացառեմք և դուք ալ կը բռնէք:

Մեր Հռովմէական եղբարք Հասունեանի մի անվերջանալի խնդիր ունէին. Հասուն Պապականութեան հաւատարիմ ներկայացուցիչ իւր հօտն կուգէր զոնկ Հռովմայ գահուն. իսկ ազատական մասն կը փափագէր Հռովմէական միաւորի հանդերձ իւր լեզուն, ազգութիւնն և եկեղեցական ձեւերն անփոփոխ պահել: Չերկարեմք Հասուն Պատրիարք և Կաթողիկոս լինել կը յաջողի և այնօրէն հերձուած կը սկսի իւր հօտի մէջ: Հասուն մի Պապական կոնգրակ կընդունի reversurus անուանեալ և կուգէ նորա գործադրութիւնը Գրեթէ, ազատական մասն կը դիմադրէ, ժողովուրդը Հասունեան և Հակահասունեան կը բաժնուի: Ֆրանսայի ձախողութիւններն վրայ կը հասնին, Մանիլայ բաշտ մեծ-վէ-զեր կըլլայ, Արևմուտքի հակառակ քաղաքականութիւնն ունէր. կը պաշտպանէ հակահասունեան մասն, կը շնորհէ նոցա հրովարտակ Պատրիարք և Կաթողիկոս ընտրելու, — կաքսորէ Հասուն Հասունեանը չեն հնազանդիր հակահասունեանց զոր հերետիկոս կանուանեն, խնդիրն այս վիճակի մէջն է, Մանիլայ բաշտ կիցայ, Հասուն կը վերադառնայ, առանց պաշտօնի և լռիկ մնչի կը նստի. քանի անգամ բանակցութիւններ կըլլան երկու մասերն հաշտեցնելու, բայց անհաւար կըլլայ:

Եւ անա մի քանի օր առաջ յանկարծ կիմանամք որ Հակահասունեանց Պատրիարք Գրեթէական Արքեպիսկոպոսը զիմած է Հասունի նրա աշն համարում, և կը մեկնի Հռովմ, երթալ ներողութիւն խնդրել Պապէն: Կը ծանուցանէ Գրան թէ իւր ընտրած փոխանորդները պաշտօնէ դադարած են: Յուզում կը տրիէ հռովմէականաց մէջ: Պապէն մի հեռագիր կուգայ առ Հասուն շնորհաւորելով զնա և յայտարարելով թէ պատրաստ է ձեռքերն բացած ընդունել իւր մոլորեալ զաւակներն և ներել նոցա:

Այս դէպքերն մեզ համար լոկ հետաքրքրական տեսարան մը պիտի համարուին եթէ չը տեսնայինք թէ ինչպէս քաթօլիկ տերութիւններն

պաշտպան կը հանդիսանան Հասունի և ինչպէս Գրեթէ իւր աշակցութիւնը կը շնորհէ նա: Երբ Գրեթէական դարձը կիմացուի (արդէն պատրաստուած էր) Աստուծոյ դեսպանն, Ֆրանսայի դեսպանատան առաջին թարգմանն շնորհաւորութեան կերթան առ Հասուն, և Գրեթէականի Հռովմէական օրն, Ֆրանսայի դեսպանն աղանչաւոր, Ֆրանսական շոգենաւն փառաւոր և արտաքին կարգի ընդունելութիւն կ'անէ Գրեթէականի:

Ֆրանսա աններեալ յայտնի կանէ թէ ինքն պապականութեան պաշտպանն է և մեզ որ այժմ Եւրոպայի հետ առեւտրային յարաբերութիւն ստիմը պէտք է լաւ ուղարկի լինիմք այս դէպքերու:

Հանրապետական Ֆրանսա որոյ արտաքին գործոց և միաժամանակ առաջին պաշտօնեայ նախարարն Լուիս Բրիտի մէջ, և Պոլսոյ դեսպանն Վոլթերիական մը հանդիսաւոր կերպով անսխալ պապականութեան քաջամարտիկ զորականին պաշտպան կը հանդիսանայ արեւելից մէջ. և Արեւելի ժողովուրդին կը հարցնեմք «Եւ դե՞ Ֆրանսա», ինչպէս չապշիմք, ինչպէս չը վշտանամք երբ մեր սիրած, պաշտած Ֆրանսան արեւելի մէջ արհամարհանաց առարկայ կը լինի. և մեզ կարող չեմք մի բառ ասել Ֆրանսան արդարացնելու համար: Վոլթերի անարեւելիք պաշտպան Սիլվապիլան, ո՞վ չարք ո՞վ բարք:

Ֆրանսա որ երկար ատեններէ իրեն աւանդական քաղաքականութիւն մը չուներ կերելի թէ Նափոլէոն III քաղաքականութիւնը այսուհետև իրեն աւանդական քաղաքականութիւն պիտի անէ, մեզ անկ չէ թէ ինչ կանեն իրենց ներքին գործոց համար, Բնչ կանեն կառուածաւորներն ապահովեցնելու համար: Այլ ինչ որ հարկաւոր է մեզ դա Արեւելի մէջ իրենց հետեւած քաղաքականութիւնն է. արդ այսօր ալ յայտնի կերելի թէ հանրապետութիւնը կուգէ կղերական կուսակցութեան շանկ, և Արեւելի մէջ Պապականութեան չեմք պաշտպան հանդիսանալով Հռովմայ սիրտն գրաւել: Ահա այս քաղաքականութիւնը մեզ մտածութիւն կուտայ, զի մեզ որ Ֆրանսայի վրայ յոյս ունիմք կը կարծէինք թէ կայսրութեան քաղաքական ընթացքն այլ ևս պիտի չը վերադառնայ: Խաբուած եմք:

Բ. Գրեթէ որ մեծ ուշադրութիւն դարձուցեր է հայ ազգի վրայ և կը տեսնէ նրա խրատման ինքնիշխանութիւն ի ձեռս բերելու համար, ո՞ր է ներքինութեան մը առաջ տեղի չը տար: Արեւելի զորքերն աշխարհի առաջ կան թէ Հայ ժողովուրդը միաժամանակեան չուներ, կուգէ որ նոյն իսկ հայ ազգի մէջէն մի խումբ ելլէ և իրեն հետ ձայնակից լինի հայ ժողովուրդի պահանջած ինքնիշխանութեան դէմ:

Այս համոզումներէն առաջնորդեալ այսօր Բ. Գրեթէ իւր պաշտպանութեան ներքե կանուալ քաթօլիկ Հայոց խումբը, կուգէ մի չոկ մարմին կազմել, զորաւոր և ազգեցութեան տէր: Այդ քաթօլիկ մասն որ բոլորովին կղերին ձեռքէ է միշտ զօրաւոր գործիք մը պիտի լինի Բ. Գրեթէ փոխարին մէջ. Հռովմէական կղերն որ Օսմանցի իրեն պաշտպան կը նկատէ, Հռովմէական կղերն որ միայն Հռովմ իրեն հայրենիք կը ճանաչէ միշտ հիւս հնազանդ է իրեն բարերար տաճկին և կամականար նրա: Իսկ թերթերն ամէն տեսակ բարեկեցութիւն պիտի շնորհեն քաթօլիկաց այնպէս որ նոքա ամենեկն դժգոհութեան տեղի չունենան: Որովհետև Հռովմէական կղերն աղեցնութիւնը մեծ է ժողովուրդին վրայ Բ. Գրեթէ ալ կղերին ձեռքը ուղած դերն կրնայ խաղալ: Արդ ամեն ատեն որ Հայ ազգը ինքնօրինութիւն կը պահանջէ պիտի գտնէ իրեն դէմ Հայ անուար քաթօլիկ ժողովուրդը մը, սիրելի Օսմանցոյ և որոց պաշտպան է քաթօլիկ Եւրոպաց:

Ահա այսպէս կը մտածեմք այսօր և չեմք սխալուի: Այժմ կըմբռնէք թէ ինչու համար Հռովմէական Հայոց խնդիրն մեզ կը յուզէ:

Արդէն դառն ճաշակ մ'առած էինք: Նոքա որք պիտի գրեն Հայ պատգամաւորաց պատմութիւնն յԵւրոպայ կը բացատրեն եթէ ուղեն թէ Հասունեան կուսակցութիւնը Բնչ խաղ խաղաց մեզ դէմ:

Ինչպիսի Մաքիավելլիական խարդախութեամբ աշխատեցան համոզել զԵւրոպայ թէ Հայոց ինքնօրինութիւն շնորհին քաթօլիկութիւնը Արեւելի մէջ շնչել է: Այս ազգեցութեանց շնորհին էր որ պ. Վատտինկոսն Հայ անունն չարաւանեց փնտրութիւնը մէջ, կարդիսալ Ֆրանքին նամակն առ պ. Տիգրոր ուղարկութեան արժանի է: Թողումք մէկ կողմ այն տարածայնութիւններն որ իւր ստոյգ կասէին Կ. Պոլսոյ մէջ թէ ինչպէս հռովմէական կղերն շարունակ

դեսպանաց պալատներն կը թափառէր Հայկական ինքնիշխանութեան գաղափարներն խնդրելու համար: Այն օրերն չափ հեռու չեն և մեր մտքերէն չեն ելած: — Այժմ վտանգն ակնհայտ է, Բնչ պէտք է անել. — Ինչ որ ըրինք մինչև ցայժմ: Բացիմք մեր գրեթէ նոցա առաջ, չը զլացանք մեր անունն նոցա, չը դպանք նոցա խղճին. մասնակից ըրինք մեր ամէն գործոց, զոր կը ներքին մեր օրէնքներն, խաբուեցանք. ո՞ր: Տեսանք և կը տեսնենք հռովմէական երկտաւարդներ որ շարունակ մեզ հետ ձեռք ձեռքի տուած, անվնաս կաշխատին, անըտն կը հսկեն շատ գիշերներ, մի գաղափարի համար՝ Հայաստանի լուսաւորութիւնը: Նոցա սրտերն ալ մեզ հետ կը բաժանին. տեսանք հռովմէականներ որ երբ ազգային ինքնօրինութեան խնդիրն ծագեցաւ փութացին ցաղանք իրենց նուէրներն խոր մօրուսի մէջ ճերմակներ կային անհամբեր ազգային փրկութեան ժամուն սպասած, ինչ որ կասեմք հռովմէական հայոց նոյն կասեմք բողաքական հայոց համար ևս: Հարկ չէ ասել որ փոքրամասնութիւն մ'է, այլ ջանանք այդ փոքրամասնութիւն մեծամասնութիւն անել: Կը յաջողիմք. Կ. Պոլսոյ ազգային ամէն ընկերութիւններն իրենց մէջ ունին հռովմէական հայեր, որք ամենքն ալ ժրջան կաշխատին: Տիգրանակերտ կը կազմեն մի ընկերութիւն. Համազգային առնումք որոյ կը մասնակցեն ամեն հայ առանց կրօնի խորութեան. իրենց կանոնադրին կան (ամէն հայ որ հայու արին կը կրէ). — Հայաստանի ամեն կողմն ջանամք այս Համազգային ընկերութիւններն հաստատել:

Ձեզ կը խրկեմ այսօր հայ մամուլ հրատարակութիւններն այս խնդրոյ նկատմամբ, իբր հետաքրքրական նիւթեր. սակայն պէտք է ըսել որ նոցա գաղափարներն մեր գաղափարներէ շատ հեռու են: Մեք չեմք փափաքիր որ հռովմէական հայը խմբակի վերադառնան Հայաստանեայց եկեղեցոյ գերին, զի գէշ տալաւորութիւն կանէ Եւրոպայի վրա և իրաւունք կուտայ մեր թշնամաց զրպարտանաց: — Եւ արդէն անկարելի ևս է, նոքա որք հռովմէականութիւնը ի մօտոյ ճանչցած են կըր նախ այս անկարելիութիւնը ապացուցանել: — Ձեզ փափաքիր որ ազատամիտ մասն միայն վերադառնան մեզ, նոքա որ ի բոլոր սրտէ հայ են, պէտք է միան մեծ խումբին մէջ, քարոզեն և կուռնին, իրենց նմաններու թաւալանը զմեզ կը զբաղենք. հարկ է որ ձեր ևս ուշադրութիւնն գրաւէ զի ազգին ապագային հետ առնչութիւն ունին:

Ինչ վիճակի մէջ եմք՝ մեզ հակառակ քաթօլիկ Եւրոպայ, մեզ հակառակ բողաքական Եւրոպայ՝ մեզ մահացու թշնամի թիւրք կառավարութիւնը, մեզ թշնամի մեր համարին եղբարք մէջէն, Սակայն եթէ միմիկարութիւն մը կայ սա է որ ամեն նոր թշնամութիւն նոր ոգի կուտայ հայոց, յուսահատութիւն չը կայ. կաշխատեմք առանց ալ և ձախ հայելու փութով Հայաստանի մէջ դաստիարակութիւն տարածել: Զօրացնեմք մեր համակրանքն Ազգային Երեսփոխանական ժողովն, որ այսօր աներկիւղ Հայաստանի շահերն կը պաշտպանէ. բուռն գործութեամբ գրկեմք մեր եկեղեցին որ մեր թշուառ օրերու մէջ մեզ հետ լացաւ, և մեր ուրախութեան մասնակից կըլլայ: Այս առթիւ պարտական եմք յիշել որ Կ. Պոլսոյ հայ կղերն ինչ որ ալ ըլլան իւր պապականութիւններն ազգային շահաց արի պաշտպան հանդիսացած է. մեծ պահել մէջ եմք և գիտեմք Բնչ կը քարոզեն Կ. Պոլսոյ եկեղեցիներն. — Բէրլինի 61 յօդուածի գործադրութիւն — Հայաստանի ապագայ — հայրենեաց վերակենդանութիւն. մեք այս քարոզներն լսեցինք, և այդ վարդապետներն որք եթէ քաջ Աստուածաբանութիւն չեն խօսիր գէթ քաջ կը քարոզեն հայութիւնը:

Հաղորդած եմ ձեզ թէ Կիլիկիան անուամբ մի նոր ընկերութիւն կազմուեցաւ: Այդ ընկերութեան հիմնադիրներն Շահնազարեան նախկին աշակերտներն են և նախկին վարդանեան ընկերութեան անդամներն են. գրեթէ թէ որչափ լուսաւորութեան կարօտ է Կիլիկիա, մեր յոյսերէն մին:

Այդ ընկերութիւնը եռանդուն և ուսեալ երիտասարդներ կազմեալ է. ժրջան աշխատելու ձեռնարկած են. իրենց կը նախադրանք պ. Մինաս Չեքոյ որ այնքան լաւ կերպով ժողովի մը կառավարել գիտէ: Այդ ընկերութիւնը Հաճնի վարդանեան վարժարանը որ խնդ վիճակի մէջ էր պիտի բարեկարգէ անմիջապէս և

յետոյ Կիլիկիոյ մէջ մեծ վարժարան մը պիտի հիմնէ և թերեւ Նուպար-Շահնազարեան վարժարանը. այժմ միայն յաջողի հոն փոխադրել: Մի աղնիւ և հայրենասէր երիտասարդ, Հրանտ Ասատուր, մեր ազգայն մեծ ակնկալութիւններէն մին, կարեւոր նամակ մը կը հրատարակէ Մասիսի մէջ: Այդ նամակն ընկերութեան հիմնադրութեան վրա՞նչ գրեմ տեղեկութիւններ կը հաղորդէ, ուստի կարևոր մասունքն որ նոյն ընկերութեան կը վերաբերեն ձեզ կը խրկեմք, կը յուսամք թէ կը հրատարակէք եթէ օգտակար դատեմք:

Կասեն թէ Տիգրիսի հայը նամակ գրելու մասին ծոյլ են, նոր փորձ մ'ալ ունիմք. «Մասիս» մէջ կը թղթակցէր «Խուսափողներ» ստորագրութեամբ մի պարոն, իւր վերջին նամակն յունվար 28 ամսաթիւ կը կրէր. ալ այնուհետև ոչ նամակ տեսնեմք և ոչ մի ինչ: Արդեօք Խուսափողներն հայոց վերաբերեալ տեղեկութիւններն սպասեցան: Խնդրեմք յիշեալ պարոնէն որ իւր թղթակցութիւններ յօժարի շարունակել, զի տխորժանք կը կարդամք:

«Մշակ» մէջ Ախալցխայէն աղնիւ Եղիսաբէթ Մամիկոնեանի հրատարակած նամակն «Արարատեան ընկերութեան» նկատմամբ, լաւ տպաւորութիւն տաւ հոս, մեր թերթերն ալ տպեցին այդ նամակն: Օրինակ կընծայեն աղնուհի Եղիսաբէթ Մամիկոնեանը Կ. Պոլսոյ հայ օրիորդաց և տիկնանց. «Փոնի» կասէ թէ քանի անգամներ խայտապղկ կարդացինք այդ նամակն:

Մարտ 5

Երէկ հասունեանք և հակահասունեանք առանձին առանձին ընդհանուր ժողով դուստրեցին: Հասունեանք որոշած էին խնդրել Բ. Գրեթէն որ Հասունը Պատրիարք ճանչցուի և հոն ժողովոյն մէջ հանրագիր մը ստորագրեն են. իսկ հակահասունեանք որոշեցին խնդրել Բ. Գրեթէն որ Ենֆիլէճեան վարդապետը պատրիարքական փոխանորդ ճանչցուի մինչև ցընտրութիւն պատրիարքի. հիմա՞նք լուսններն ալ կը փափագին զատ զատ մարմիններ կազմել և իրենց յատուկ կաթողիկոսներն և պատրիարքներն ունենալ:

Հայկակ

ՄԵՏԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԱՍԳՈՒՅԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ՏՐԵՆՈՎՈ, 20 մարտի (1 ապրիլի): Մարտի 20-ին ազգային ժողովում մի կուսակցութիւն կազմվեցաւ, որը աշխատում է պաշտօնական քաղաքականութեան պահանջը հաշտեցնել ժողովրդական ցանկութեան հետ: ԲԵՐԼԻՆ, 20 մարտի (1 ապրիլի): Նեո չը կարողացան ազատվել այն դժուարութիւններից, որոնք վերաբերում են խառն գրամաներ: Այստեղ սպասում են, որ ուսաց քաղաքականութիւնը թղլ չի տայ Անգլիային գործը երկարացնելու, և շուտով աւելի վճռողապէս կը դործէ:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 20 մարտի (1 ապրիլի): Սուլթանը ստորագրեց այն իրադէս, որի մէջ Հասունը նշանակվում է Հայոց կաթօլիկ համայնքի կրօնական և քաղաքական գլուխ Բ. Գրեթէ եւրոպական նահանգների վերանորոգութիւնների համար՝ մի առանձին ծրագիր կազմեց:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 21 մարտի: «Новое Время» լրագիրը հաղորդում է, որ կառավարութեան բարձրագոյն շրջաններում ընդուն են այն առաջարկութիւնը, որով կաթօլիկաց սեմինարիաներում բոլոր ընդհանուր աւարկաների դաստաւորութիւնը պէտք է պարտաւորեցուցիչ համարել ուսաց լեզուով անցնելու:

ՕԴԵՍՍԱ, 21 մարտի երէկ գնեւրալ Տոմէթէն և իշխան Իմբրետիսկի ուղևորվեցան դէպի Պետերբուրգ:

ԼՈՆԴՈՆ, 21 մարտի (2 ապրիլի): «Morning Advertiser» լրագիրը հաղորդում է, որ Բրիտանական կառավարութիւնը ընդունել է 5000 մարդուց բաղկացած մի բանակ ուղարկել արևելեան Ռումելիա:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, մարտի 21-ին: Եկող շաբաթ սպասում են կուն Լօրիս-Մէլիթովի վերադարձին:

Խմբագիր — Հրատար. ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԿՐՈՒՆԻ

